

UNIÓN HISPANA COMPRA UNA EMISSORA A VALÈNCIA

Intervalencia Radio, l'F. N.

Unión Hispana, associació cultural que va aparèixer arran de la dissolució de Fuerza Nueva, s'ha fet a València amb una emissora fins ara plena de problemes: Intervalencia Radio. Un avís a temps, però, podia haver frenat l'operació.

Fúlvia Nicolàs

Blas Pinar arribà, amb la seua ampla corbata de ratlles nacionals i un taló per valor d'un milió de pessetes a la butxaca, al número 2 de l'avinguda del Cid, de València, on hi ha els locals centrals d'Intervalencia Radio. Entregà el xec als representants de la nova empresa que gestionarà, a partir d'ara, aquesta emissora de freqüència modulada de tan agitada història: Ondas València S.A., constituïda per membres destacats d'Unión Hispana i presidida pel mateix president d'aquesta estranya associació cultural hereua de Fuerza Nueva, **Alfonso Sanz**.

El director d'Intervalencia Radio, un agent de la propietat immobiliària anomenat **Juan Pedro Angeles**, presentà Blas Pinar als seus incondicionals valencians, ja fora de la mirada indiscreta dels xics i les xiques de la premsa. «Señoras, señores, camaradas...» començà el discurs. Els treballadors que

Intervalencia, presente.

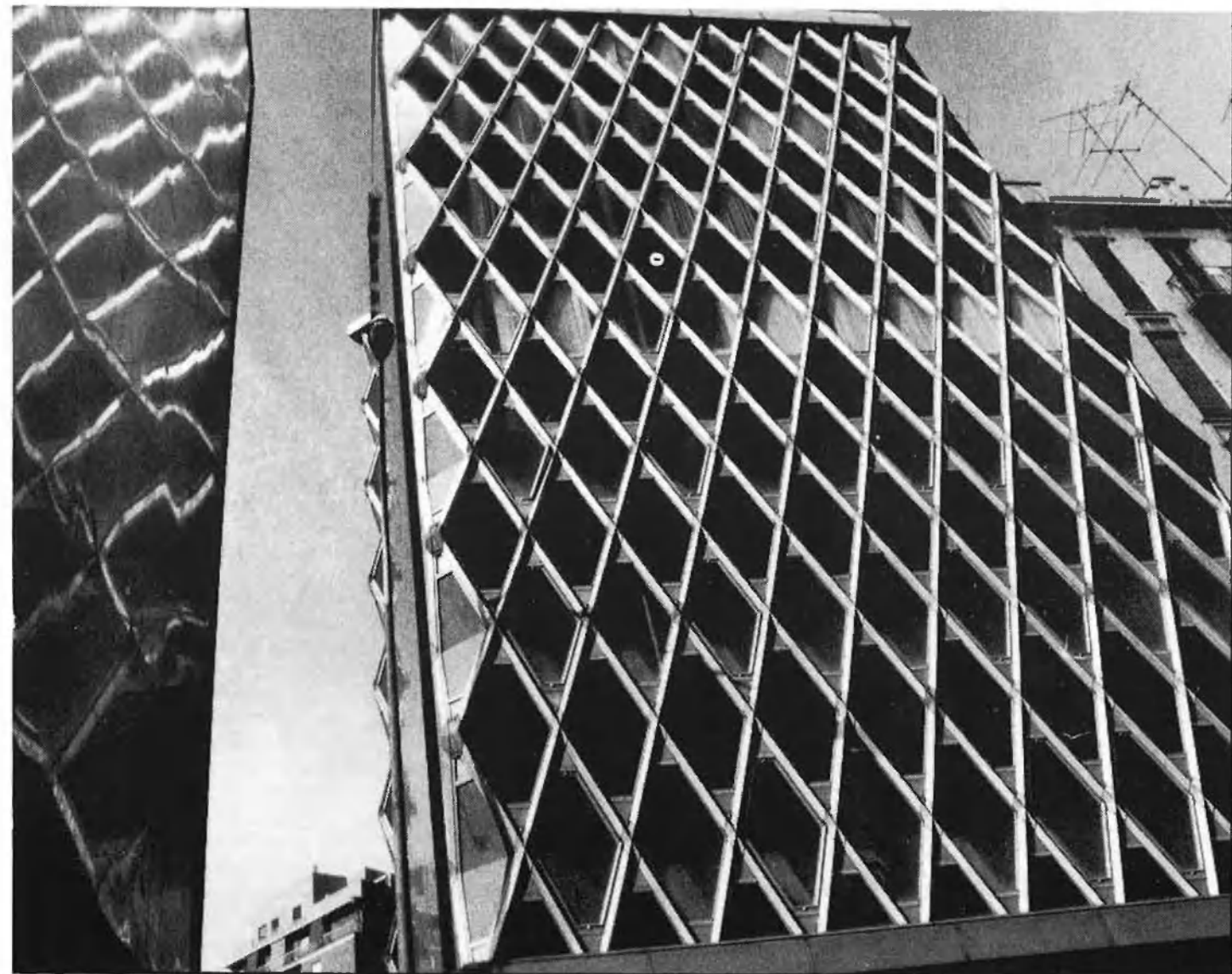
hi eren presents, o que tingueren després l'oportunitat d'escoltar la gravació, es miraren espaordits. «Però, ¿què ha passat ací?».

Poc abans, en una precipitada roda de premsa, l'aspirant a «caudillo» ho deixava entendre ben clar: «Jo vinc a València a estimular, a prestar suport moral a un grup d'amics que han decidit de comprar l'emissora, i que defensen els ideals que sempre hem de-

fensat a Espanya». L'ajuda més que moral que suposa el milió de pessetes que portà Pinar provenia, segons els organitzadors de l'acte, de la seua pròpia butxaca. Segons ell mateix diria després, però, era «una aportació del comitè provincial d'Unión Hispana de Madrid, que vol expressar així la seua solidaritat». I el milió —corresponent al preu de cent accions d'Ondas Valencia, S.A., a deu mil pessetes cadascuna— passà a afegir-se al capital de la nova empresa salvapàtries, que arriba ja als quaranta milions de pessetes. D'aquests, trenta-dos han servit per a comprar Intervalencia, una emissora que, malgrat haver estat valorada en vuitanta milions, havia aconseguit reunir, en els darrers mesos, un dèficit al voltant dels vint-i-set milions de pessetes.

Es tracta, com s'explicaria en el decurs del mateix acte, del primer pas d'una maniobra de relançament d'una opció «ultra» estructurada políticament, consistent a fer-se amb el control d'una xarxa de

mitjans de comunicació. Blas Pinar, encara líder carismàtic dels sectors més extremistes de la dreta electoral, s'ha animat a alçar el cap —després del fracàs electoral que el feu tancar la paradeta de Fuerza Nueva— veient el ressorgiment d'alternatives «ultres» arreu d'Europa, com la del seu amic **Le Pen**, i la desintegració de les forces de dreta parlamentària. De moment, ja ha anunciat que es presentarà, amb la formació resultant d'un proper congrés d'amics i simpatitzants de l'Espanya eterna que se celebrarà, a l'octubre, a Madrid, a les eleccions al Parlament europeu.

El paper propagandístic destinat d'ara endavant a Intervalencia sembla ben clar. Comprar-la no ha estat gens difícil. Ja fa mesos que Intervalencia era una emissora en venda, un mort que els propietaris —un grup d'empresaris del ram de la construcció, encapçalats per **Miguel Garcia Moreno**— volien traure's de damunt com fos. Professionalment caòtica i econòmicament desastrosa, Intervalencia no proporcionava ja als seus accionistes ni els diners que esperaven —al contrari: en el moment de la ven-

da, el dèficit era superior als vint-i-set milions— ni el prestigi que haurien desitjat. I feia mesos, també, que buscaven desesperadament la manera de vendre-la. Després d'infructuoses gestions amb cadenes madrilenyes i catalanes, com Radio Espana i Publicidad Condal, els arribà la providencial oferta dels representants d'Unión Hispana.

Feren un darrer intent, encara. Ja sabent que volien comprar-la els hereus de Fuerza Nueva, enviaren un missatge a **Joan Lerma**, president de la Generalitat valenciana. «Si voleu evitar que se la queden els amics de Piñar, encara teniu temps», digué un intermediari a Lerma. «Això no pot ser, farem alguna cosa», contestà el president. Allò passava a final de juliol, i a començament de la tardor la compra era ja un fet. Unión Hispana és una de les associacions «culturals» en què es convertí, a València, la primitiva organització del partit Fuerza Nueva, dissolt arran del fracàs electoral de 1982. Tant el seu president, **Alfonso Sanz**, com el seu secretari general, **Alfonso Codoñer**, són personatges poc coneguts per les seues acti-

vitats en el marc de l'extrema dreta local. Darrere d'ells, però, hi ha personatges tan coneguts com **Ignacio Carrau**, ex-president de la Diputació de València; **Benito Sáez**, ex-governador civil d'Alacant, o **Salvador Escandell**, ex-tots dos càrrecs i molt més. També **José Luis Corbin**, l'advocat aspirant a president del València, o **Carlos Verdú**, advocat ben conegut a València. Ondas Valencia, S.A., societat constituïda per membres d'aquesta associació, de cara a la compra d'Intervalencia, compta sens dubte amb molts d'aquests com a accionistes, tot i que, segons l'actual director, **Juan Pedro Angeles**, tan sols Alfonso Sanz forma part del consell d'administració, i com a president. «La resta de membres del consell —assegura— són gent poc coneguda, com jo mateix, o l'empresari **Juan Puchalt**, o **Enrique Sánchez**, o **José Miguel Ortega...**». Fins a un total de vint-i-dues persones, els noms de les quals són difícils d'aconseguir, i de les quals Juan Pedro Angeles afirma que «no totes són membres d'Unión Hispana».

Malgrat les declaracions de Blas Pinar, i el fet evident i publicitat que

Ondas Valencia és una societat pràcticament creada per Unión Hispana, el director d'Intervalencia fa esforços per desvincular el funcionament de l'emissora de qualsevol element polític. «Com a director, i ho dic perquè el consell d'administració m'ha donat plens poders, he de dir que tinc molt assumit que vull donar una informació plural, honesta i d'acord amb la veritat, que no porte més contingut polític que qualsevol altra emissora comercial», ens deia el passat 25 de setembre. «M'ha sorprès molt que alguns mitjans tracten de fer sensacionalisme a propòsit d'Intervalencia, parlant de continguts polítics... quan tan sols volem una emissora comercial», assegurava. «L'únic que desitgen els nous propietaris és que la inversió siga rendible, que proporcione diners al cap de l'any. S'ha manipulat molt, i tot el que s'ha dit és mentida. No hi pot haver un projecte de compra de mitjans de comunicació, perquè ni hi ha mitjans a la venda, ni hi ha diners per a comprar-los». I diu, a continuació, que 'a nova empresa no suposarà un canvi d'orientació en la línia ideològica —deu ser cert, perquè abans de la compra ell ja era director— ni se seleccionarà els redactors segons la seua posició política.

Tanmateix, molts treballadors senten amenaçats els seus llocs de treball. Hi ha hagut, ja, alguns acomiadats. I també alguns nouvinguts. La programació d'Intervalencia, darrerament, és una barreja de programes llogats amb finalitats publicitàries —al voltant d'un 60-70 per cent del total—, de programes emesos en cadena amb Ra-

De «ràdio Figa» a Interplnar

Al 97'7 F. M.

Intervalencia-Radio fou, en un principi, «ràdio Figa». Així la batejà Cartelera Túrta en un memorable article que estigué a punt de costar una querrela al seu autor, Jesús Carrascosa. El motiu de nom tan saborós no fou altre que la primera composició de la plantilla, alia a finals del 82. Xiques i més xiques d'evidents encants i dubtoses qualitats periodístiques, sense cap funció concreta, contractades per un gerent —l'advocat Jesús Royuela Sánchez— que tenia gran afició a passejar-les pels bars més coents de València.

En un principi, la idea dels propietaris fou reproduir a València el model de Radio Vinilo, una emissora madrilenya integrant de la Compañía de Radiodifusión Intercontinental, que feia, en FM, una programació elaborada per, sobre i dirigida a dones. La primera directora, que passà quasi un any fent proves de gravació sense emetre perquè els aparells eren retinguts a la duana de

Portbou, era, també, una dona: la jove periodista Pilar López Martínez. Però el que manava, aleshores, era l'artífex de la idea, el periodista esportiu Tony Lara, que fou qui aconseguí que Radio Intercontinental de Madrid —president consell adm.: Ramón Serrano Súñer; director general: Fernando Serrano Súñer— arrendàs a un grup d'empresaris valencians la freqüència que tenia desaprovechada a València, i per la qual començà a emetre aquesta emissora nova.

Els propietaris, encapçalats per Ramón Cervera, accionista majoritari a través de la seua indústria Iberinox, veient que el seu projecte era, als pocs dies de començar a emetre, la mofa dels altres mitjans i del públic, decidiren canviar de rumb. Optaren per la fórmula «música i esports», i substituïren la directora per Francisco Peris, ex-director del francès diari Los deportes valencianos. El caos no féu més que augmen-

dia Intercontinental de Madrid, com els informatius nacionals o els *shows* d'Inigo i Antonita Moreno, i de produccions pròpies. Tan pròpies, que es el propi director qui llegeix els informatius locals, ajudat pel treball periodístic de Justo Dávila, ex-muletilla, ex-comentarista taurí amb el mateix Angeles actual, corresponal a Valèn-

cia d'El Alcazar i Epoca. D'unes setmanes ençà, Intervalencia emet falques publicitàries de les dues publicacions esmentades. Fou aquest un dels signes que alertaren els treballadors, que encara no s'havien assabentat de l'operació de venda decidida aquest estiu, i tan zelosament amagada pels promotors. Dos dies abans de la visita

Centre Carles Salvador

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curso de Iniciación (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Economia del País Valencià.
- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta durant tot l'any, tret del mes d'agost.
Per a més informació, adreceu-vos al **Centre Carles Salvador**, Moratín, 15, 8a. 46002-València

Les aventures d' Astérix

6 volums de 23 x 29 cms.
1.152 pàgines a tot color

Desitge rebre'n més informació i la forma de pagament.

Nom _____

Adreça _____

Població _____

Tel. _____

Envieu a: Apartat de Correus 1944 • 46080-VALÈNCIA

tar: absoluta desorganització estructural, professionalitat sota zero, programació infumable... i, al juliol de 1983, contractaren un altre director: Esteban Leyva. Periodista de trajectòria i ideologia progressista, assajà de dur a terme un model de ràdio informativa, eminentment local, seriosa i més apropada a una Ona Mitjana que no a la FM de què es tractava en realitat.

Amb el suport del president del consell d'administració, Ramon Cervera, i del conseller delegat, Miguel García Moreno, Leyva es féu amb un equip de professionals i, amb pocs mitjans, inicià una programació per primera vegada seriosa. Negant-se a emetre els reaccionaris informatius d'Intercontinental, el director aconseguí un contracte milionari amb Radio El País, segons el qual, i a canvi d'un milió de pessetes mensuals, In-

tervalencia emetria els informatius nacionals de Radio El País. Foren els mesos gloriosos d'Intervalencia.

La popularitat de l'emissora va créixer, l'audiència pujà i començà a ser considerada com un mitjà seriós. Aleshores, però, vingueren de nou els problemes. Econòmics, com sempre. Els accionistes, que veien que no guanyaven els diners previstos, decidiren tallar la inversió. Les despeses desbordaren el pla previst, i van nomenar un nou gerent: Juan Pedro Angeles, agent de la propietat immobiliària, ex-crític taurí, considerat falangista.

La seua intervenció en tasques periodístiques i l'evident manca d'entendiment amb el director, Esteban Leyva, determinaren la dimissió d'aquest segon l'agost de 1985. Angeles assumí totes les funcions, i als dos dies, tots els redactors i col·labo-

radors que havien treballat amb Esteban Leyva foren despatxats. Uns acomiadaments foscos, que deixaren més de quinze persones al carrer, en estructures condicions legals, i durant els quals fou denunciada l'empresa —l'afer encara cueja— per la presumpta falsificació de la firma d'un acomiadat.

Des d'aleshores, el model radiofònic d'Intervalencia ha tornat a anar a la deriva. Amb un mínim de personal contractat, i un mínim extrem de professionals de la informació, l'emissora ha perdut de nou el fugaç prestigi aconseguit entre 1984 i 1985. Ben prompte començaren, per part dels propietaris —el president del consell d'administració era aleshores ja García Moreno, encapçalant un grup de constructors i empresaris immobiliaris— els intents de desfer-se d'Intervalencia. La informació, mentrestant, es decanta definitivament cap a posicions clarament reaccionàries. És potser per això que ara, quan Unión Hispana ha comprat l'emissora, mitjançant Ondas Valencia, ni tan sols s'han molestat a canviar-ne el director. □

de Blas Pinar, Juan Pedro Angeles encara negava que aquesta es produís.

Una oportuna filtració, però, féu possible que la premsa valenciana n'informés a temps.

I en tot el muntatge, també, **González Lizondo** —d'Unión Valenciana—. L'endemà de publicar-se a la premsa la visita de Pinar, anunciava que havia decidit vendre per cent pessetes les deu accions que tenia d'Ondas Valencia, S.A. «M'havia equivocat al comprar-les —digué—, pensava que era tan sols una iniciativa d'un grup d'empresaris valencians, sense vinculacions polítiques... No vull tenir cap relació amb aquest projecte, ara que sé de què va». La contestació d'Unión Hispana, però, va ser clara: «Lizondo sabia perfectament el que és Unión Hispana, a la qual ha agraït moltes vegades algunes de les seues activitats,

i coneixia ben bé les persones que li van vendre les accions». I així, amb una divertida polèmica sobre si Lizondo coneixia o no el veí que li venqué les accions, la nova Intervalencia s'ha anat fent popular. «Amb la finalitat bàsica de practicar l'autèntica informació al servei de València», que diuen els amos. □

«Autèntica informació, al servei de València». Dalt, el primer equip d'Intervalencia. Baix, Pinar, nou accionista.